

[Johan Asmussen.]

mening et spørgsmål, som der hidtil, også i de senere år, er lagt alt for ringe vægt på. Jeg håber, at det vil kunne bedres, som det her hedder — „fremover“.

Holger Eriksen: I og for sig er jeg enig med det ærede medlem hr. Johan Asmussen i beklagelsen af, at det nedsatte ekspertudvalg, forenklingudvalget, ikke har haft lejlighed til at udtale sig om grundstignings-skyld i almindelighed. Jeg er tilbøjelig til at tro, at hvis det havde været tilfældet, så ville i hvert fald en del af udvalgets medlemmer været gået stærkt imod, at man overhovedet gennemførte en fiksering, men sådan som direktiverne var afgivet, har udvalget jo ikke haft lejlighed til at udtale sig om dette principielle spørgsmål.

Må jeg så videre sige, at når det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen betegner mig som grundstigningsskyldens sidste mohikaner, så er der vel grund til at minde om, at denne person i Coopers fortælling er forlenet med al den sympati, som forfatteren var i stand til at skabe, og selv om mit standpunkt i dette spørgsmål i denne sal måske er ret isoleret, så betyder det jo ikke, at det samme er tilfældet i vælgerbefolkningen i almindelighed. Jeg fastholder derfor mit standpunkt, og jeg skal først fremsætte nogle bemærkninger om de ændringer, lovforslaget indeholder i forhold til det, der blev behandlet den 23. januar i år. Ved denne lejlighed udtalte den højtærede finansminister i henhold til Folketings-tidende 1963-64, sp. 2244:

„I konsekvens af denne udskydelse af den almindelige vurdering er regeringen indstillet på også at foreslå, at de årsomvurderinger og andre omvurderinger, som fandt sted i 1963 og må finde sted i år, ikke skal have skattemæssige virkninger, undtagen hvor der foreligger salg af hele ejendomme eller ved egentlige udstykninger“.

Senere blev der givet løfte om, at der skulle tages hensyn til de urimeligheder, der eventuelt er opstået i de første 2 år efter 12. vurdering, idet den højtærede finansminister yderligere udtalte, at der skal gives udvalget om forenkling af ejendomsbeskatningen det direktiv for det videre arbejde med hensyn til grundstigningsskyld-

den, at den skal fikseres på det nuværende grundlag, og således at skævheder og urimeligheder, der er opstået siden 12. alm. vurdering, rettes. Det var jo så grundlaget fra det tidspunkt, der her er nævnt, altså fra 1963, der var tale om.

Vil man nu endelig fikserer grundstignings-skylden — og hvad jeg mener derom, skal jeg senere komme tilbage til — så er jeg ikke uenig i det synspunkt, hvis man sætter en tyk streg under ordet urimeligheder. Derved forstår jeg det, som jeg opfatter som det eneste punkt, hvor kritikken mod grundstigningsskylden har haft et grundlag, nemlig når en person har købt en ejendom eller et grundstykke til en bestemt pris og med opgivelse af, hvilken afgiftspligtig grundskyld der hvilede på den, og der så som følge af handelen foretages en omvurdering, hvorved grundstigningsskylden er blevet stærkt øget.

Naturligvis har man i de udvalg, der tidligere har beskæftiget sig med problemet, haft opmærksomheden henvendt derpå, hvorfor der også har været tanker fremme om, at der ved enhver handel skulle ske en omvurdering, inden skøde kunne udfærdiges. Når man veg tilbage derfor, skyldes det vel, at man var bange for at forsinke handelens endelige afslutning, og man slog sig til ro med, at det kun var begrænsede værdistigninger, der kunne ske i vurderingsperioden. Man forudså med andre ord ikke den, jeg kan godt sige katastrofale, stigning i grundpriserne, som senere indtraf, men jeg indser nu, at en sådan bestemmelse ville være nødvendig, hvis den gældende lovgivning skulle opretholdes. Men der er også tilfælde — og der er mange tilfælde — hvor det urimelige ville findes i, at man eftergav den højere grundstignings-skyld, der var konstateret inden 1963, nemlig hvor forhøjelsen ved omvurderingen er sket, før handelen har fundet sted, altså hvor køberen har været fuldt klar over, hvilken grundstigningsskyld han forpligtede sig til at betale. Jeg tænker her på almindelige ejendomssalg, hvor der har fundet en årsomvurdering sted inden handelen, og hvor både køber og sælger har vidst, hvilke forpligtelser der hvilede på jorden. Hvis man nu ændrer derved, giver man køberen en foræring og snyder sælgeren på tilsvarende måde.